

55 Ik buig m' aan Uwe kribbe nu

J. Hovy

M. Decius / arr.: J. v. Weelden

Ik buig m' aan U - we krib - be nu, o Je - zus, Gij, mijn
 le - ven! Nu 'k voor U kniel, nu geef ik U, wat Gij mij hebt ge -
 ge - ven. O! Neem het 't is mijn al - les, Heer! Als ik 't U geef, ik
 heb niets meer; neem 't aan in wel - be - ha - gen.

2. Ja, lang vóór mijn geboortestond
 waart Gij voor mij geboren.
 En voor ik U voor eeuwig vond,
 had Gij mij reeds verkoren.
 Eer 's Vaders hand m' in 't aanzijn bracht,
 had Hij goedgunstig reeds bedacht,
 hoe 'k zou tot d' Uwe worden.

3. Ik lag gesuld in eenw'ge nacht;
 Gij werd mijn Zon, zo blijde;
 de Zon die mij heeft aangebracht
 roos en opsterming beide.
 O Zon! Gij bracht mij leven, licht,
 de glans der vreugd' op 't aangezicht.
 Hoe schoon zijn Uwe stralen!

4. Gij, door Wie 't al het aanzijn kreeg,
 is 't moog'lijk, grote Koning,
 dat Gij het hart, dat voor U neeg,
 kiest tot een eeuw'ge woning?
 Daal neer dan, heilig Hemelvorst,
 in 't hart, dat naar de liefde dorst,
 en geef het rust en vrede.